

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum principis, eiusque Svccessorvm
Vitae, Doctrina, Ac Ipse Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basileae], März 1550

VD16 VD16 K 2586

De Mahometo, eiusq[ue] legibus, & Sa[r]acenorum rebus, ex Volaterrano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97854](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97854)

DE MAHV METANAE SECTAE

dentia, quasi nihil mutasset, Si quid (inquit) dubitatis in his, quaerite ab ijs qui librum legerunt ante nos, quaerite ab ijs qui legem & euangelium legerunt: hoc est, à Iudeis & Christianis. Hunc tu putes uel frontem habuisse, uel cor? Necessè est uel illum nihil legisse, sed quæ accepisset ab alijs, habuisse pro indubitatis, in quo eius tarditas & socordia ostenditur: uel si quid legit & nouit, non proiecta solum & profligata, sed dementiissima est impudentia, eos pro se testes adducere, quorum testimonio sciat se condemnatum iri. Profecto alterum necesse est: uel ipsam beluam fuisse, uel eos quibus loquebatur habuisse pro beluis. Plura de Alcorani & Mahumetis erroribus, nempe quam absurda de Deo, de Christo, de rerum natura, de die extremi iudicij, de beatitudine statuat, itemq; de legibus & uita Sarracenorum plenissimam tractationem reperies in Lodouici Viuis de Veritate fidei Christiana libro 4. qui in hoc ipso confutando totus uersatur. Nos ista duntaxat hoc loco adiecisse, ut disputationis huius saltem admoneremus lectorem, opera precium duximus.

DE MAHV METO, EIVS QVE LEGIBVS,
& Saracenorum rebus, ex Volaterrano.

Saracenorum gente Arabiae felicitis numerosa ac bello potentissima, nulla magis Christianos excruciat: eius Ptolemaeus & Marcellinus in primis meminere. Ii diu regibus Persarum una cum reliqua Arabia seruiuerunt, usq; ad Heraclij principis tempora, annu uidelicet salutis DCXX. Tunc primum Mahumetes ex eis caput extulit, quem (ut refert Bibliothecarius) humili genere natu, defunctis parentibus captiuum, Abdemonaples, Ismaeliticus uir generis, emittit sibi gratum ob formam & ingenium. Quapropter mercimonijs ac negocijs ab eo praeficitur. Frequentabat ea tempestate domum Abdemonaples, Sergius monachus, qui ob sectam haereseos e Constantinopoli in Arabiam fugerat, Mahumetemq; ob ingeniu ualde diligebat. Interim herus sine liberis moritur, uxor uidua & quinquagenaria hunc sibi in uirum capit. Is igitur cum saepe in alienationem mentis se uenire ostentaret, & tanquam qui morbum patiatur comitalem, corpore prosterneretur, admirante uxore: Desine, inquit, mirari, hoc mihi ex ipsius Dei spiritu me corripiente prouenit, qui mihi futura suggerit. Seq; plane prophetam dictabat, atq; haec omnia iuuante & consulente Sergio agebat. Paulatinq; uulgata fama, nec multo post haeres ab uxore moriete institutus, opibusq; adauctus, simulq; autoritate, inter suos legem condere cepit: nouamq; propterea sectam edidit, ab Hebraeis nonnulla mutuando, partim etiam a Christianis. Circumcisionem & abstinentiam porcinae simul & iuni praecipit: ieiunium mensum continuum seruare, tantumq; noctibus uesci, diurnam abstinentiam longa crapula compensando. Veneris diem colunt, quod in hac ille rex factus: uel (ut quida aiunt) ut Hebraeis Christianisq; dissentiant: eademq; de causa ad meridiem conuersi Deo supplicant. Vxo res, quot pro facultatibus licet, fas ducunt habere: quarum zelotypi solent esse, adulteras capite plectendo: nullam faeminam nisi operata facie foras prodire, mancipijs pro libidine uti, uoluptates corporis futurae felicitati minime officere. Tris tantum prophetas admittunt, quos Raçales uocant, Mahumetem, Mosem, & Christum, quem minime deum alioquin esse putant: & angelos, ueterem etiam legem recipiunt. Haec reliquaq; praepcepta in uolumine conscripsit, quod Alcorani appellant, atq; in latinum sermonem conuertit Ioannes Hispanus in concilio Constantiensi, Martini V. tempore, idq; Christianis argumentationibus publice refellit. Contra hoc iter Ricardus ordinis Praedicatorumq; Theologus librum condidit: quem Demetrius Cydonius in Graeco sermonem conuertit. Hac igitur superstitione armatus Mahumetes, obtemperantes Saracenorum animos ad rebellandum contra Persas excitauit. Vixit annos XL. Moriens praedixit se ituru in caelu: quod diu expectates, tandem tetro coacti odore, sepulchro nudaerunt apud Mecham ciuitatem, quae aditur ab eis ut a nostris Hierosolyma. Post eius mortem plures e successione principes eius gentis, partito inter se exercitu alibi alij regnauerunt, uarijs etiam nominibus appellati, Calyphe, Amorraei, Admirati, Miramemelini, Sultani, quae est apud eos summa potestas. Homar igitur a Mahumete tertius, post Persas subiugatos, Hierosolymam omnemq; Syriam cepit, anno circiter DCLXX. sedente Agathone et Constantino IIII imperatore. deinde Aegyptum inuasere, constituto apud eam Calyphe. Res itaq; incolumis Saracenorum usq; ad Mauguet Persidis principem durauit. Hic cum Himbraelem Babyloniae regem ex eadem

secta

ORIGINE ET IMPIETATE.

secta expugnare uellet, inter se quoque dissiderent, Muchaletum Turcam ex Scythia accersit: a quo postea Persidis imperio exutus fuit. Hinc Turca quaquaversus praevalentes, etiam Aegypto potiti sunt per Syracinum, qui Calyphā interfecit, Almerici regis Hierosolymitani tempore: Sultanusque appellatus est, cui Saladinus successit. Verum Saraceni ex Asia pulsi, alij alia loca petiere. In Africam transgressi, apud Carthaginem regiam constituerunt: inde in Sicilia, Sardiniamque, ac nonnullas Tyrrheni maris insulas, simul et Baleares inuaserunt. Anno DCCCXXIX, duce Miramomelino Hispaniam petiere, quod bellum in eius descriptione commemorauimus. Eodem fere tempore Zulemone duce in Thraciam traicentes, Constantinopolim Leone IIII. imperante, classe potentissima obsidione triennali cinxerunt: quam relinquere tandem diuinitus coacti sunt, peste maxima fameque consumpti. Anno DCCCLVIII. sedente Leone IIII. ex Africa soluentes, Sicilia omnem occupauerunt. In Italiam quoque transfretantes, Apulia capta, apud Nuceriam sedem constituerunt multos annos, egressique inde Ostiam usque cursitauerunt. Indeque agrum populati, basilicas etiam apostolorum dicuntur incendisse, quibus Leo cum Romana iuuentute occurrens eos repressit. Haud multo post, anno uidelicet DCCCXXVII, iterum oram percurrentes, Ioannes X pontifex ad Minturnas nobili praelio fudit. Anno DCCCXXXV, ex Africa soluentes, Sicilia, Sardiniam, Baleares, insulasque, Hetruriam plures occupauerunt: oraque eius omnem, simul et Genuam populati sunt. Ad loca quoque in Adriaticum uergentia penetrantes, Lotario Imp. et Sergio sedente, Anconam adplicuerunt, toto fere Piceni littore occupato: unde apud Crotonem uictores Venetorum classis fuere. Qui uero in Hispania erant, conati in Galliam traicere, ab Eudone Aquitaniae duce contra Francos uocati, a Curolo Martello clade memorabili adflicti, interfectis ex eis prope CCC milibus. Insequentibus deinde temporibus Hispaniae regum, praesertim Ferdinandi nunc regnantis uirtute, ex Europa penitus pulsi sunt: qui quamuis Africae nunc quoque dominantur, uiribus tamen ac uetere belli gloria magno opere ceciderunt. Duplex eorum hodie qui restant, genus in Africa: qui urbes colunt, et Nomades, qui foris armenta pascunt, quotidieque per agros incerta sede uagantur: quorum est praecipua conditio, formidinique urbanis sunt, a quibus et uectigal certum exigunt. Annis ab hinc XXV. Cidianus quidam prophetae nomine inter eos ceperat ad spem gentem profligatam reuocare, opinione uitae uirtutisque: sed breui tempore pereuntis hominis uanitas animaduersa. Saraceni Arabesque omnes lingua utuntur Arabica, et propria, illorum sectae communi, uerum indigenae longe puriore.

MAHUMETANORVM SECTA M OMNI

ratione carere, Commentatiuncula lectu dignissima,

Hieronymo Sauonarola autore.

AT Mahumetani quodammodo inter Iudaeos et Haereticos medij, postremo nobis loco conuincendi supersunt. Nam et Iudaeorum circuncisionem imitantur, et omnium fere haereticorum errores coaceruarunt. Ideo non multo labore haec contra illos pugna conficietur. Si quis enim inter eos uersetur, illorumque mores ac religionem diligenter consideret, legisferique Mahumetis perlegat Alcoranum, quem inuiolabili fide tenendum putant, facile uanitatem rei deprehendet. Omnis namque uera religio aut a naturali, aut a supernaturali lumine proficiscitur. Sed eorum superstio penitus confusa, a neutro horum lumine prouenit. Quis enim uel mediocriter rationis philosophiaeque peritus, tam in speculatiuis quam in practicis, eam religionem facile subuerteret. Cuius autor se literarum omnino ignarum fuisse ostendit. Librum enim suum, quem Alcoranum, id est praceptorum collectionem uocat, adeo insulse ac confuse tradidit, ut a nemine ordinem ullum in eo deprehendi posse existimem: quod praecipuum ignorantiae est atque securitatis signum. Tot praeterea in eo fabulae, totque contra bonos mores imperata uel permissa continentur, quae Philosophi ludibria et nefaria censerent, ut ea irridere satius sit quam refellere. Huiusmodi ergo religio ab ipso lumine naturali, cui contraria est, prouenire non potest. Neque etiam a supernaturali proueniet. Quicquid enim naturali lumine mini aduersatur, ipsi etiam supernaturali contrarium est, ut postea ostendemus. Item quae malo inchoata sunt principio, bonum perraro uel nunquam exitum fortiuntur. Sed haec secta autore gloriatur Mahumete. Quae, sicut certa tradit historia, prorsus irrationabilis, sceleratus, adulter, et populorum praedator fuit.